

REDACTIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL
Intru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 luna fl. 1.

Intru de Duminecă pe
an fl. 2.—

Intru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERTIUNILE:

pe 1 șir garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

În pragul prăpastiei.

(i.) Peste țeară trec vremuri fâșle. Vezduhu-i plin de fulger și trăsnet. Nouri se surpă și apele curg amenințătoare. Grindina cade povoiu. Cămetate țeara e în pragul prăpastiei.

Post-au și până acum furtuni în țeară au. Vara când soarele arde și zăpezii suntem cu frica în sin de vremurile grele. Tămăie aprindem și groaza năpastelor, cetim rugăciuni când vedem uriașii nouri de pe ceruri; sunăm clopotul cel rugător în țeară dungă, și astfel prin credința noastră cea firmă în puterea providenței delaturam dela noi mânia elementelor.

În anul acesta însă venit-au furtuni năprasnice. Nici rugăciuni, nici timbre cucernice de clopot n'au fost în stare să le împăștie. Au sfârșit și sdrob nădejile țării aproape cămetate.

Măndrele lanuri de grâu le-a făcut vântul, pământul întins l'a despoțit de toate ale sale frumșeți și fructe, sate a înămolit, oameni și vite a înecat. Un larg ținut de 20 de comitate înfățișează astăzi tabloul osomorit al celei mai triste toamne.

Perderile se urcă la zeci de milioane. Și milioanele de locuitori sunt flămânzi, vor se mânânce. Căci flămânzesc de mult bieții, recolta anilor trecuți i-a lăsat goi și lipsiți, filoxera și gârgara li-a răpit hrana. Și acum eată-le toate așteptările terfelite, eată-i împinși la marginea prăpastiei.

Durerea ce o simte omul în fața acestei situații e cu atât mai mare, cu cât aci loviți de soarte sunt cei din stratul de jos al poporului. Sărăcii, al căror întreg avut e o singură grădină sau un biet petec de pământ, simt mai greu această lovitură decât proprietarii cu averile asigurate. Tot talpa țării suferă, tot cel sărac sărăcește.

Tot omul cu simțeminte umanitare se întreabă, ce va fi cu acești nenorociți?

Credeți că le va sări stăpânirea într'ajutor? Credeți că le va ierta doar' darea și gloabele? Sau că-și va deschide jîtnițe pe stama celor remași pe stradă?.. Habar să n'ai! Haina el le va lua diu cuiu pentru dare, haina și ceanonul de mămăligă, și celora ce se vor împotrivi le va trimite gendarmi pe cap și acestia vor trage în masele — flămânde. Nu jîtnițe pentru săraci, ci teatre orbitoare, ca nervii să-și ghidile li trebuie stăpânirii. Bani nu-i poate folosi pentru grâu pe seama oropșiților, căci li trebuie pentru crearea școalelor de honvezi, cari să apere „magyar haza“. Li trebuie banii, ca să corupă pe alegetori și să-și hrănească un cârd de spioni, cari ne adulmeacă pe noi pe pacinicii cetățeni nemaghiari. Și li trebuie banii pentru vînătoria după suflete, după numele noastre pentru drăguța de „Liga maghiară“ care face risipă umblând după potocurile de cai morți... Deci zădarnic așteaptă mântuirea

dela cei dela stăpânire. Stăpânirea și-a uitat de mult de sine și de datorințele ce le are față de cetățeni. Ea n'are hrană pentru flămând decât glonțul gendarmului. O, astăzi ai pute zice, că a fi cetățean ungar e nefericire și blăstem.

Astfel deci o mare parte a populației din țara aceasta greu certată e pusă în fața alternativei: Sau emigrează în țeri straine, sau rămâne aici în brațele miseriei, expusă pelagrei, care ca o fantomă amenință țara din toate părțile. Ear' după știrile ce le avem despre pregătirile de emigrare din Nordul Ungariei, putem prevedea, că cei mai mulți vor prefera a părăsi această țară, decât a rămâne pradă pelagrei și — uzurarii, acestor hiene pe capul poporului din Ungaria.

Vedeți cum lovește biciul lui Dumnezeu în țeara fărădelegilor? Vedeți cum e bătută țeara pentru păcatele unor cumularzi ai potestații? Vedeți cum prin legile lor păgâne și prin faptele lor temerarii aduc lăcuste, ciună și mânia lui Dumnezeu peste noi? Pentru cei nechibzuți și orbiți de poftete lor diavolești suferă poporul, al cărui singur păcat e că are asemenea stăpânitori.

Ajunge chinul greu, o Doamne. Aibi milă, aibi îndurare cu acest popor. Trei ani după-olaltă am fost certăți și la pragul prăpastiei am ajuns. De aici îți invocăm cu inima sângerândă dreptatea Ta cea fără margini. Caută din ceru și vezi pe cei vicleni și păcătoși, și acestora le dă răsplată. Prea suferim mult pentru nește nevrednici și răsfațați oameni ai sorții.

Trimite-ne raze de mângâiere, căci chinul ne doboară în prăpastie.

Comisie ministerială în chestiunea școalelor din Brașov. Cetim în „Gazeta Transilvaniei“ din 3 Iulie, următoarele:

Foia ungurească din loc, „Brassoi Lapok“, vorbind în numărul său de ieri seară despre comisiunea ministerială, ce a sosit la Brașov Mercuria trecută în cauza cercetării fondurilor din cari se susțin școalele medii române din loc, zice între altele: Întru cât cercetarea (făcută de comisia ministerială) ar avea rezultate nefavorabile pentru instituție (gimnasiu), guvernul instrucțiunii publice este hotărât să închidă gimnasiul superior gr. or. din Brașov“. Față cu această afirmare a foaiei maghiare din loc dl Molnar Victor, președintele comisiei, ne face cunoscut, că a adresat numitei foi pentru publicare o rectificare, pe care ne roagă s'o luăm și noi la cunoștință. În această rectificare se zice, că observarea citatei foi nu corespunde stărei actuale a lucrului, „căci obiectul și scopul cercetării, ce se face actualmente, nu este alt ceva, decât simplamente de-a lămurii toate împrejurările privitoare la ajutoarele până acum dela guvernul României și de a constata existența acestor ajutoare, la cari s'au obișnuit a se procedea de partea bisericești pentru a justifica săvârșirea. și mai departe a face un raport informativ guvernului instrucțiunii publice

asupra raporturilor de avere ale bisericilor, cari susțin școalele.“

De-odată cu aceasta amintim, că comisiunea constă din 7 persoane. Anume d-nii Molnar Viktor, consilier ministerial de secțiă, ca președinte; vice-șpanul din loc Fr. Jekel (fișpanul nefiind actualmente acasă); Jancsó Benedek și Kunecz Ignác, directori supremi de școală: Mayr Aurel, profesor universitar în Budapesta; Chopey Lászlo, profesor de școale medii și Hobian, contabil în ministerul de finance.

Gendarmii din Munții-apuseni. Pe lângă multele șicane ce zi de zi le îndură Moții cei harnici din partea gendarmilor, pe lângă casul anunțat de noi, când gendarmii erau să impuște trei dame din cele mai distinse familii din Munții apuseni, — s'au mai întâmplat și alte escese de cătră sbirii guvernului. Eată ce scrie părintele Arieșan din Certege în „Tribuna“ din 29 Iunie:

Afară de casul întâmplat în 12 Iunie cu ocaziunea nuntei dlui Macaveiu cu domnișoara Gomboș, deja publicat, gendarmii asistați de Ioan Ciama, jude comunal în Vidra-de-sus, au aflat de bine a intra pe fereastra dlui învățător din numita comună, Ioan Luca, în absența acestuia, și a'i depărta perdelele dela ferestri, cari erau țesute în tricolorul național. Pentru această cavalerescă și cinstită conduită, după cum știu, dl Luca a făcut arătare criminală la judecătoria reg. ung. din Câmpeni.

Acum însă nu numai d-nii gendarmi ne pot sămăntă pentru purtarea frumosului nostru tricolor, ci și alții, între cari pot să amintesc și pe pretorul Zarândi Lipot, care pe o mireasă, care a îndrăznit a merge în cancelaria dînsului cu tricolorul în pîr, — căci e și matriculant — a pedepsit-o cu carcer și bani. — S'a făcut recurs în cauză.

Amintim însă, că toate recursurile de până acum n'au nici un rezultat, căci atrocitățile gendarmilor se înmulțesc din zi ce merge. Părintele Cothșel — cum știm — a făcut arătare în cauza transgresiunii gendarmilor față de soția sa. S'a făcut însă o astfel de investigațiune, încât pretorul a scos tot pe femeile române vinovate, amenințându-le că le va pedepsi pe basa unui ordin ministerial.

Mai domol, stimabile, căci Moții nu știu de glumă!

Parastasul din Reșinari.

— Raport special al „Trib. Pop.“ —

Reșinari, 17 Iunie st. v. 1898.

Comuna Reșinari.

La început un mic încungiur, căci așa cred, nu va fi fără de folos, dacă voiu cheltui vre-o vorbă două despre această fruntașă și românească comună așezată la poalele Carpaților, în mijlocul unor poziții cât se poate de pitorești. Depărtarea ei dela Sibiu e de vre o zece chim. Drumul dela Sibiu până la Reșinari trece printr'o pădure de stejar, proprietatea Sibiului și continuu măr de ceartă între Sibiu și Reșinari, pe vremuri când oaspeții Sași voiau să întindă fundul regiu până peste granițele Ardealului. Dela Sibiu, depărtare de opt chim. se începe hotarul Reșinarului, care traversează un drum frumos, cum rar se găsește omului să vadă, plantat fiind pe o margine cu diferite soiuri de arbori stejari și ambroși.

Locuitorii comunei se țin de legea răsăriteană, afară de puțini neorustici și și mai puțini români, cari au rămas greco-catolici încă de pe vremea, când credința se turna

în inima Românului cu țeva puștilor și a tunurilor.

Numărul locuitorilor e de vre-o șase mii, cari se îndeletnicesc cu economia de vite, cu lemnăritul, cu negoțul, având și un frumos număr de meseriași. Poporul, îl vezi și de pe îmbrăcăminte și de pe locuințe, nu stă rău și stătea și mai bine, ba pot zice, foarte bine pe vremurile când nefericitul de războiu vamal încă nu pusese stavilă negoțului liber. Dovezi destul de vorbitoare despre situația în trecut bună ear' acum bunșoară, sunt edificiul cel pompos al școalei capitale gr-or., care e unul din cele mai mari și mai încăpătoare din întreaga Archidieceasă, apoi cele două biserici gr-or. mari și spațioase, semn învederat al adâncii credințe, care era înrădăcinată în inimile înaintașilor reșinari. În biserică cea mai veche, așezată în piață, în mijlocul comunei, sunt înmormențați cei dintăiu episcopi după unire ai bisericii ortodoxe ardeleni Gedeon Nichitici precum și Gerasim Adamovici, cari și-au avut reședința aici în Reșinari.

Biserica cea mare și mai nouă e așezată pe o colină a unui deal ce se întinde din Carpați până în mijlocul comunei. În jurul acestei biserici e și cimiteriul, nu de mult și foarte frumos închis cu grilaj de fer. În cimiteriul acesta și foarte aproape de biserică e capela, mausoleul Marelui Andreiu. Capela aceasta foarte cu gust zidită din piatră cioplită, a fost făcută la anul 1877 în urma unei rezoluțiuni a consistoriului archidieceșan.

Pregătiri.

Cu zile, cu săptămâni înainte poporul reșinarian a fost pregătit și aștepta cu mare dor ziua însemnată de 16 Iunie v., de aceea și-a și răstrâns mânecele pentru ea să decoreze și înfrumșețeze comuna, carea avea să primească atâția oaspeți distinși.

Comitetul parochial în frățescă înțelegere cu cel comunal și cu comisia aranjatoare aleasă de Ven. Consistor, carea să alcătua din d-nii Dr. D. P. Barcianu, profesor seminarial, Nicolau Ivan asesor cons. și Dr. Elia Cristea, secretar consistorial, încă cu zile înainte s'au apucat de întocmirile de lipsă. Din munții Reșinarului s'au adus ca la vre-o 2000 de brazi, cam de câte 6—7 metri de lungi, cari au fost înplântați, cam la câte 4 metri distanță și pe o parte și pe alta a stradei principale carea duce din capul de dinjos al comunei până aproape în centru. În capătul comunei s'a construit un frumos portal din brazi întrețesuți cu ghirlande de stejar, având în partea din sus o frumoasă inscripție de „Bine ați venit!“

Al doilea portal a fost ridicat la strădăierea stradei principale prin Str. Șaguna, carea trece prin cimiter până la biserică. La capătul de dinjos al cimiterului a fost ridicat un al 3-lea portal.

Cu decorarea capelei și a bisericeii a fost încredințat un florar aflător în slujba „Societății de înfrumșețare din Sibiu“, care a îmbrăcat biserică cu postav negru, ear' capela încunjurată cu brazi plantați a împodobit-o cât se poate de reușit. Mulțimea ghirlandelor, mușchiul ce acoperea peatra monumentală și florile laterale presărate printre mușchii dădeau ochilor un admirabil obiect de privit.

În fundul capelei, într'o afundătură a-nume plănuită când cu zidirea, a fost adus dela Sibiu bustul în mărime naturală al marelui Arhiepiscop, care dacă nu mă în-

șel e același pe care brașovenii l-au adus drept semn de recunoștință Marelui Arhiepiscop Andreiu, din privilegiul aniversării de 25 de ani de când a călcat în Ardeal.

Bustul de almintreni nu prea reușit, a fost așezat pe un stîlp de piatră de vre-o 2 metri de înalt, care a fost încununat de flori.

Sosirea oaspeților.

Încă de Luni oaspeții au început a curge din toate părțile, ear' Marți încă de pe când se crepa de ziuă curgeau trăsurile pline cu Români reverențioși. La orele unsprezece sosește deodată un convoiu lung de trăsuri, în fruntea căruia se aflau Ex. Sa metropolitul *Miron Romanul*, dimpreună cu Ilustritățile Lor, episcopul Aradului *Ioan Mețianu*, episcopul Caransebeșului *Nicolae Popea*; vicarii *Filaret Musta* dela Caransebeș, *Dr. Ilvirian Pușcariu* din Sibiu, *Dr. Aug. Hamsca* dela Arad precum și o sumă de protopopi, preoți și alte notabilități și oameni de frunte ai bisericii și poporului.

Primirea.

Intru întimpinarea înalților dignitari ai bisericii au eșit până la hălmul și obișnuita cruce din marginea hotarului comunei un șir lung de vre-o cincizeci de pompieri călăreți îmbrăcați cu blusă și chipiu de pompieri, având în frunte pe căpitanul B. Dancăș. Intre aplausele și vivatele călăreților, primarul *Ale. Dan Dancăș* a rostit următoarea vorbire:

Excelența Voastră, Înalt Preasfințite Domnule arhiepiscop și metropolit!

Comuna Rășinari s'a îmbrăcat în haine de serbătoare și a eșit întru întimpinarea celui ce vine în numele Domnului.

A eșit. Excelenție, a Vă felicită și saluta din incidentul actului serbătoresc ce-l îndepliniți în memoria Antecesorului Excelenției Voastre, în memoria bărbatului bogat în fapte mari, ale cărui osăminte sunt așezate ca niște moaște sfinte în pământul comunei noastre lângă biserica cea mare.

Suntem mândri, că nouă ni-e dat să Vă putem întimpina și saluta în persoana Excelenției Voastre pe demnul următoriu al marelui Andreiu.

Să trăiți Excelență la mulți fericiți ani — spre a conduce naia bisericii spre binele și mărirea noastră a tuturor.

Să trăiască!

La aceste cuvinte bine alese a mulțumit Excelența Sa metropolitul arătând ținta pelerinajului. Cuvintele Excelenției Sale au stîrnit aplausele celor de față, cari cu toții au erupt în „Să trăiască” nesfîrșite, după

„Căntece cătănești”.

Amicului Valer M.

Abia se topește neaua și se ivesc primele fricele de earbă, când junii noștri dela sate își pun cujma sau pălăria pe-ureche, și-o împodobesc cu fire de mușcată sau saschiu, primite dela mândre, — și pleacă p'aci 'ncolo la oraș, la „cotare”. Și ruri-șurii de flăcăi se strecură pe drumul de țeară ce duce în oraș, — sunt voinici flăcăi, svelți ca paltinașii și tari ca lemnul cornului. Pe unde trec sate și câmp răsună de căntece, de doine de jale se umple vîzduhul. Pretutindeni sunt întimpinați de lume multă, copiii se sbengue veseli în jurul lor, femeile și fetele ies la poartă și își șterg din colțul ochiului o lacrimă ivită pe ascuns, ear' bărbații privesc zimbînd și cu încredere la noua generație...

Acest timp de „cotare” provoacă o mișcare generală în poporul nostru, o emoție adîncă, doină și duioșie pretutindeni.

Peste o zi sosește șirurile din nou în sat. În pălărie poartă mulți „poșusul” alb, — semn că au fost asentați. Pe fața lor un amestec de jale și mîndrie, ear' printre ei căte un nenorocit de șontorog sau căte un mic prichindel pleacă capul de necaz, că n'au fost lurolați. Ear' fetele, seara la poartă și Dumineca la horă, rid și plîng de bucurie și supărare.

Dar' lunile trec, grăul se seceră, — e ultimul seceriș cu cânt și chiot între iubit

care călăreții au pornit înainte înspre Rășinari, urmași fiind de lungul convoiu al trasurilor ce se țineau lanț. Ajunși în comuna poporul cu reverință își descoperia capul și pornia după trăsuri, pilcuri-pilcuri până la al doilea portal din strada principală, ridicat vis-à-vis da edificiul primăriei comunale, deasemenea infrumșețat cu brazi și mesteacani, din al cărui balcon atârna un jalnic steag. Asemenea steaguri negre mai fâlăiau și la cele două biserici gr.-or., la școală, la capelă, etc.

Celebrarea Liturghiei.

La orele șapte dimineața, clopotele bisericești chemau creștinii la *sfânta Liturgie*. Biserica era tescuită de cucernici. Celebrarea sf. Liturghii a sîvîrșit-o preotul locului *Iosif Goga*, dimpreună cu protopopul *Moldovan*, cu preotul *Nicolae Diamandi* dela Beiuș și *Ioachim Muntean*, paroch în comuna învecinată Gura-Riului. Dela Cheruvic incolo cîntările liturgice le-a executat corul dlui profesor *George Dima*, așa fel, cum numai Reuniunea pusă sub a d-sale diriguire știe cînta. La 10 oare s'a terminat slujba bisericească și poporul ce eșea din biserică, ca albinele din coșniță urma preoților, cari aveau în mâini s. odoare, baldachin, sf. cruce, sf. Evanghelie, sf. prapori, pe cari li duceau frunțașii mai în vîrstă ai comunei. (Va urma.)

Serbările Șaguna în Caransebeș.

Dle redactor!

În șirul frumoaselor și impunătoarelor serbări desfășurate în memoria arhiepiscopului și Metropolitului *Andreiu baron de Șaguna*, îmi dați voie să vă fac un scurt raport și despre serbările din acest centru românesc al Bănătuului.

Duminecă, în 14 Iunie, s'a ținut în catedrala Caransebeșului un *parastas solemn* întru amintirea marelui prelat. Un public numeros era de față, ear' părintele protopresbiter *A. Ghidiu* întro măeastră curătare a înfățișat figura și meritele Arhiepiscopului, care a reînviat biserica noastră din momentul veacurilor și i-a dat locul ce i-se cuvine.

În aceeași zi, după amiază, la 5 oare s'a început *ședința fest-ivă*, aranjată de societatea de lectură „Ion Popasu” a tinerimii dela Institutul teologic-pedagogic diecesan. Sala „Comunității de avere” era înghesuită de un public ales și foarte numeros. Am însemnat pe domnii: *Teodor cav. de Seracin*, locotenent mareșal, *prot. A. Ghidiu* și preoțimea locală, *președintele Comunității de avere* *Ilie Curescu* cu doamna, *maiorul în p. Topal*, profesorii cu doamnele, funcționarii dela „Com. de avere” ș. a. Pro-

și iubită. Colea la desfăcut de cucuruz, când rîndunelele pleacă în depărtări, pleacă și răgutele, lăsînd scîldați în lacrimi părinți, rudeni, mîndră, câmp și crîng. Și earășii doinește flăcăul, din glas și fluier să jelește, și jelea fi înecă cîntul. În căntecele lui de acum își toarnă tot ce-i muncește sufletul, toată iubirea față de mamă, pe care o părăsește, tot cutremurul neînțeleș ce l'a simțit la sinul iubitei, pe care o lasă pe 3 ani, poate pentru totdeauna. Căci, de, și iubita lui e o femeie și flăcăul cunoaște bine nestatornicia femeii! În aceste cîntări e tot ce are flăcăul mai gingaș, toate simțirile lui mai delicate.

Dar' ori-cît de apăsată i-ar fi inima, el și-o ia, cum am zice, în dinți, și pleacă „sub steagul neamțului”, pleacă pentru-că i-a sosit:

Carte dela împărăție
Să se ducă în cătănie...
Carte neagră împărătească,
Să meargă să cătănească.

Și se întrebă adesea cărturarii noștri, că de ce atîta jale când flăcăii noștri cei vîrstnici pleacă la oaste, acei flăcăi, cari dau cel mai sănătos contingent la armată, cari în răsboiu dovedesc mai mult curaj și eroism? De ce când pleacă la oaste cîntă de dor și varsă lacrimi, pe când bunăoară Sasul cel lung și fără traistă nu mai iese din „*Juch ei Dideldumdei*”? Doar' acum nu mai e siluirea de demult, nu-i mai înhață cu funia, cu „*verbung*”, ci-și împlinesc o frumoasă datorie față de patrie...

grama bine întocmită conținea două coruri de bărbați: La momentul marelui Andreiu de D. Cunțanu, și Priceasna „Lăudați”, de Sequens, în corul din urmă s'a distins vocea solistului Romul Părvu, ped. absolut. Alte două coruri mixte, mai multe piese pentru orchestră, un solo pentru flaută, executat de elevul de ped. N. Șola, toate au dovedit stăruința neobosită a tinerimii și a dirigentului prof. de musică Ant. Sequens. Elevul de teologie *Cornel Panciovanu* a recitat cu mult avînt o poezie ocazională „În memoria marelui Andrei bar. de Șaguna”, scrisă pentru ședința festivă de preotul *Al. Muntean* al lui Vasile. Punctul de capetenie al programei a fost fără îndoială discursul festiv rostit de prof. G. Sîrb: „*Viața și faptele marelui Șaguna*.”

Di profesor ne-a întreținut vorbind în întroducere despre timpul dinainte de Șaguna și în deosebi soarta bisericii și națiunii române dela desbinarea religioasă din sinul ei și până la venirea lui Șaguna în Ardeal; a arătat apoi în cuvinte bine simțite ce *largă activitate* a dezvoltat Șaguna, terminînd vorbirea cu individualitatea marelui bărbat al Românilor. Vorbirea această aleasă și întrețesută cu exemple foarte instructive din viața lui Șaguna și cu vorbe înțelepte grăite de însuși neuitatul Arhieru, a făcut bună și adîncă impresiune, și sperăm că se va da publicității în întrețegimea ei.

Să vadă mai ales tinera generație ce însușiri admirabile au putut să se înfrumusețeze într'un singur om ales; să vadă ce *inimă românească*, ce *minie sănătoasă* în corp sănătos și frumos, ce *cunoștințe de carte*, ce *cunoștință de oameni* a întrunit Șaguna!

Astfel, prin aceste festivități Români caransebeșeni și-au achitat bine datoria de pietate, ce trebuie totdeauna să păstreze Arhieruului Andreiu, nemuritoriului prelat, care cu drag și-a dat viața întreagă neamului românesc.

Cînd mereu vom înălța rugăciuni pentru odihna sufletului seu, atunci mereu va arde în inimile noastre focul sfînt al iubirii de neam și biserică, așa cum a ars și în inima lui Șaguna.

Căci altfel nu dăm înainte, nu ne afirmăm, ci perim cu zile.

Boala împărătesei—regină.

În timpurile din urmă erau răspândite, mai în fiecare zi, multe și diferite știri despre boala M. Sae împărătesei regina Elisabeta, Augustei soții a monarhului nostru. Noi n'am voit să reproducem aceste știri până nu le vom vedea confirmate ori desmintite. Cu durere vedem acum, că ele sunt adevărate, căci le confirmă totuși foaia oficială „*Budap. Correspondenz*” cu următorul comunicat:

M. Sa împărăteasa—regină se va duce pela mijlocul unei luni Iulie la scaldă dela *Nauheim*, spre a face acolo cură.

Nu, iubii mei, să nu judecați greșit, nu e frica de armă și de viață amară, căci fiii poporului român nu cunosc ce e frica. Cu totul alt temeiul își are jalea lor. Trebuie să vă coborîți la popor să i pătrundeți adînc viața lui, să vedeți condițiile între cari crește fiii lor, să-i vedeți cum se dezvoltă în el în mod extraordinar dragoste față de tot ce-l înconjoară, lan, pădure, flori și paseri, vecini și vecine și pe urmă față de craiasa tuturor acestora, față de aleasa visurilor. Nime nu știe iubi ca Românu și nime, nime nu se desparte așa de greu de ce iubim, ca noi cei crescuți la sate. El greu pe urmă să te împaci așa de odată cu o altă situație și să o rupi cu trecutul, intrînd cu totul în o nouă și necunoscută lume. Oroarea față de necunoscut, nelimpăcarea cu situația cea nouă și duioșia față de trecut față de stările de la vatra unde de copil ai crescut, și unde tot pîrlazul îți e iubit — eată temeiul psihologic al adînc simțitei jale ce tremură în cîntările cătănești.

Di prof. *Enea Hodoș*, valorosul nostru bărbat, care prin neobosită-i activitate literară atrage tot mai multă atenție și simpatii asupra-și, — și-a dat perfect seamă de rolul căntecelor cătănești în viața poporului nostru și de valoarea lor poetică, când s'a decis a ne îmbogăți literatura noastră cu o colecție de căntece de acestea.

Colecția a apărut în zilele acestea ca bro-

Suverana pătimește deja de mai mult timp de *anemie*, care s'a a gravat încă la earna trecută prin boala numită *neurită*, adică *aprinerea de nervi*, însoțită de insomnie ce ținu mai multe luni; ear' acestora urmă o dilatare a inimii în măsură modestă.

Ducîndu-se traiu pe deplin liniștit, această stare a boalei nu dă loc la îngrijiri serioase; totuși medicii au recomandat ca cea mai mare stăruință, de a se supune la scaldă suspomnită tratamentul metodic ce se practică acolo, pentru a întări mușchii inimii.

Majestatele lor au și plecat, Sămbătă des de dimineață, împreună la Ischl, unde s'averana va sta vr'o 14 zile și apoi va pleca la scaldă *Nauheim*.

Ziarele din Viena publică coloane întregi despre originea, dezvoltarea și actuala stare a boalei M. Sale. Din toate reiese că suferințele trupesti ale Augustei Suverane n'ar fi luat așa dezvoltare, dacă loviturile soții neîndurate n'ar fi lovit în așa mod crud și simțemintele extrem de gingașe ale sufletului și inimii M. Sale.

Înălțăm rugi ferbînti către atot puternicul, pentru însănătoșirea cât mai curînd a bunei Suverane!

(Scaldă *Nauheim* se află în provincia Hesiă din Germania; apele d'acolo sunt foarte tari, sînt te și calde; mai ales însă bogate în acid carbonic, este cea mai bună scaldă cunoscută pentru unele soiuri de boale complicate.)

DIN ROMANIA

Telegrama M. Sale Regelui Carol I.

La telegrama pe care dl primar *F. Robescu* a trimis-o M. S. Regelui în numele și în mijlocul aclamațiilor nitor miilor de oameni adunați pe *Cîmpul Libertății* dela *Filaret* (București), Majestatea Sa a binevoit să răspunde prin următoarea telegramă:

Dlui Robescu

Primar al capitalei.

Am primit cu bucurie asigurările simțimentelor credincioase ce d-voastră îmi exprimați în numele cetățenilor iubitori *Mele Capitale*, ca și a primarilor și delegaților din Țară.

Trimit via Mea mulțumire și călduroasele Mele salutări tuturor cari s'au intrunit spre a serba o aniversare care a pregătit domnia constituțională.

Sub puternicul scut al legii noastre fundamentale, care asigură drepturile cetățenești, România s'a întărit și a lău-

șura a 13-a din „*Biblioteca noastră*” de sub direcția dlui *Hodoș* și este închinată memoriei generalului *Traian Doda*, exemplului de soldat român, sufletului generos și cu durere pentru biet poporul român atît de muncit și asuprit.

Această colecție pare a fi o parte între-gitoare a „*Căntecelor Bănățene*”, publicată de dl *Hodoș* în aceeași bibliotecă numa înainte de asta cu vre-o trei săptămîni. Este și aici aceeași îngrijire, același gust ales în alegerea și cernerea poeziilor, aceeași considerații critice în folosirea limbii și în menținerea idiomului propriu limbii populare. (Vezi: poeziile de sub 16, 20, 34, 48 etc., cîncior în loc de ulcior, spîit cuniu, etc.) Căntecele aceste sunt alese de acelaș jur (al Caransebeșului) ca și „*Căntecelor Bănățene*”. În ambele colecții *Hodoș* a știut să observe strict ael principiul, lansat mai întăiu de cunoscuții filologi germani, frații *Grimm*, că num acele colecții de povești, poezii și legende populare au valoare literară și pot servi de temei la scrutări științifice, cari să servă idiomului poporului întocmai.

Cu un cuvînt: căntecele cătănești dl *Hodoș* li fac onoare.

Mai sus am arătat moto-ul, isvoarele dau naștere acestor căntece. Voi scoate vre-o câteva motive la iveală, după impresiile primite în urma acestor colecții.

Mama este cel dintăiu și cel mai nesec

avent neasteptat in toate ramurile activitatii publice. Trebuie sa ne amintim dar' cu adanca recunostinta de acesti barbati cari au muncit si luptat cu voio-nicie trecend prin grele incercari spre a implini dorintele poporului si aspira-tiunea nationala.

CAROL.

Telegrama aceasta a facut o pro-funda impresiune in tara intreaga. Ea este o zdravana si meritata lectie pentru flevishti, cari si in ziua de 11 Iunie au incercat sa provoace scandal de strada, sa tulbure astfel marea ta adunare.

NOUATAI

Arad, 4 Iulie n. 1898.

La parastasul festiv din Resinar au participat ca reprezentanti ai „Reuniunii sodalilor romani din Sibiu” domnii: membru onorar Nicolae Simtion, tipograf; vicepres. Ioan Ganea, maestru cojocar; cassarul Florea Craciuta, m. croitor; controlorul Ioan Rosca, maestru papucar, membrii din comitet: Z. Aron, m. cismar; Z. Voilean, m. croitor; Pavel Imberus, lustrator; G. Baciuc, sodal messar si Nicolae Domnariu, m. cio-botar, ear' memrele active ale corului „Reuniunii sodalilor” prin d-na Rosa Ganea, Maria Grecu, Elena Rosca si d-soarele: Eugenia Grecu, Elena Poponea si Paraschiva Rempold. Cununa depusa de Reuniune poarta inscriptia: „Reuniunea sodalilor ro-mani din Sibiu” — „Patronului ei, prototip al muncii neobosite”. Tipografia archidiece-sana, fondata de marele Saguna a fost reprezentata prin dnii Ioan Vatasan, di-rector; Ludovic Binder, director tehnic; Dumitru Opris si George Poponea, tipografi. Cununa depusa poarta inscriptia: „Pesonalul actual al tipografiei” — „Fondatorului tipogra-fiei archidiece-sane”.

Unde a ramas comitetul Asoci-atiunii? Suntem informati ca publi-cul romanesc, care a participat la festivitatile din Sibiu si Resinari, a fost foarte neplacut atins de faptul ca „Asociatiunea transilvană”, la care Saguna a pus peatra fundamentala, n'a fost oficios reprezentata. Comite-tul, cum stim, resideaza in Sibiu, si cu toate ca aproape fiind, a uitat (?) sa-si implineasca datoria fata de marele barbat, cum in demn mod si-au implinit o alte reuniuni de acolo, bunaoara cea de muzica si a mese-riasilor, cari existenta lor n'au s'o multumeasca lui Saguna. E foarte

isor pentru acest fel de cantece. Flacaul roman e puiul mamei. La sinul ei a crescut, de ea se desparte mai intai, pe ea a iu-bit o mai mult de cat pe ori-cine din lume. Dragostea de mama e cu mult mai inten-siva de cat fata de tata. Pentru aceea mama isi si plange feciorul mai mult. Ear' feciorul cu jale isi ia ziua buna dela ma-ma-sa:

„Mo' duc mama la cātane
Tu rēmai și-mi spalā haine
Le spalā in lācerimole
Le uscā pe gārdurele
Tot in dor și tot in je'e”...

Ear' din depertare isi aduce cu dor amite de chinuta maica de acasa si cantā astfel:

„Amārtā turturea
Sā mē treci Italia
Sā mē duc in țara moa
Sā mai vād pe maica-mea
Amārtā, jāluitā
Lacrimile jos li picā”.

Miscator e acel tablou unde fiul blastemā pe mama-sa ca de ce l'a facut „frumos, Neamțului de buu folos”, mai bine sa-l fi facut fatā, căci astfel n'ar fi cātānit nici odatā.

„Iubita. Cel mai puternic sentiment după dragostea față de mamă e dragostea față de aleasa inimii. Durerea și Indoeala, că se desparte acum de aceea, cu care atâtea zile și nopți de fericire a petrecut în nevinovate desfătări, și acum trei ani să nu o mai vadă. Ear' :

„Trei ani e vreme lungă
Cine poate să-l ajungă?”

E grea biețlor ficiori mai ales despărțirea.

regretabil, că comitetul Asociațiunei nu e la locul și nivelul necesar!

DI Andreiu Bărsan, distinsul profesor dela Brașov și cunoscutul publicist, a ținut în Brașov o strălucită cuvântare în memo-ria lui Șaguna, mănecând mai ales din acel punct de vedere, că Șaguna are un rol de căpetenie la înființarea Asociațiunei. Clasică vorbire a fost întreagă publicată în nume-rul de Duminecă al „Gazetei Transilvaniei”.

Seminarul din Arad n'a serbat. Publi-când rapoarte despre modul demn cum s'a serbat memoria lui Șaguna la seminariile din Sibiu și Caransebeș — nu putem să nu constatăm, că Seminarul român din Arad, de sub cărma directorului Hamzea a ținut să rămână cel din urmă, abținându-se dela manifestatii, cum le ar fi meritat intemei-teriorul școalelor române. — Punem și aceasta la răvaș între meritele părintelui Hamzea.

Stipendii din fundațiunea Gojdu. Comi-țetul fundațiunei Gojdu a publicat concurs pentru conferirea stipendiilor pe anul scol. 1898/99. Concurenții au să documenteze 1. că sunt fii de cetățeni ungari și se țin de biserica greco-orientală română; 2. că studiază cu succes bun la vre-un institut din patrie; 3. că n'au avere proprie și că părinții nu sunt în stare să-i susțină la școale. Fiecare concurent are să indigețeze specialitatea la care se aplică. Ceice voiesc să studieze în străinătate, să dovedească necesitatea, căci trebuie să se ceară în cu-viintarea ministrului. Totodată se provoacă toți stipendiștii actuali să arete rezultatul studiilor din 1897/98. — Petițiile instruate cu documentele de lipsă sunt a se adresa reprezentantei fundațiunei Gojdu (Budapest, VII Király u. 13 sz.) până la 5 August n. a. c. — Extragem aceste date din „Tele-graful Român” unde s'a publicat concursul. Ne permitem însă observarea, că secretariul fundațiunei și-ar fi putut lua osteneala (cum își știe lua salariul cel mare pentru o mică muncă) să ne trimită și nouă concursul, căci har domnului, suntem și noi din tabăra lui Dumnezeu!

Dela rectoratul internului pavelian pri-mim următorul avis. Părinții, cari ar dori, ca pruncii lor în anul școlastic 1898/99 să fie așezați în Internatul Pavelian de băieți gr. cat. de lângă gimnasiul superior gr. cat. din Beius. sunt avisați, ca cel mai mult până la 20 August. a. c. să-si trimită supli-cele la Rectoratul acelu internat. Taxa de întreținere la an e: 120 fl; pentru haine uniforme: 30 fl. Taxele sa solvesc în două rate anticipative: la 1 Septembrie și 1 Fe-bruar.

Rectoratul Internatului Pavelian.

Dela granița Galitiei se vestește foilor maghiare că tulburările antisemite trec și în Ungaria. Mai multe

Fetele mai îndrăgostite se ofer chiar să le ducă și pe ele: „Fă neicuță ce-i putea și mē ia cu Dumnea-Ta”, dar' el cu durere vede imposibilul și-i răspunde: „Mândro unde mergem noi, nu e carbă, nu e grâu, numai sânge până 'n brâu”. Induioșitoare e următoarea despărțire:

— Tu te duci, neico, sōrace,
Eu cu dorul tēu c-o-oi face?
— Tu îi face, mândro bine,
Că inima mea 'ți rămāne
Ia-o tu ș'o pune bine
Ș'o sădește în grādinā
In grādinā la umbrā
Și-i du apă în gurā.
De-i vedeā c'o lăstări
Sā știi, mândro, c'oi veni,
De-i vedē că vestejește
Nu mai trage a mea dădejde. . .

O și câte fete nu mai așteaptă, ca să vestejească acest simbol al dragostii, ci abia ce a plecat bietul soldat, ea și gă-sește altul.

Neamțul. Nu este aproape nici o poesie în care soldatul să nu se plângă împotriva „neamțului”, care l-a „scris cătană”. Neam-țul e de vină la toate, el îi dă „vițelul-Încroșat”, el îl hrănește cu „prefunt uscat, nici cu apă nu-i muiat, nici cu sare nu-i sărat, numai cu lacrimi udat” . . . E mare ura împotriva acestui neam, care pare a fi un năbădăios straja-meșter.

Impăratul. „Mē duc cătanā împăratului”. Numai de împărat și nici-când de craiu e vorbă în cântecile noastre cătănești, soldatul vorbește cu respect de împăraul seu și poartă cu drag „pușca împăratului”. E evident că pe împărat îl socoate de supre-

sate ungare aproape situate de Ga-liția protestează în contra inmigrării Ovreilor și amenință a se rescula. Din pricina aceasta a plecat din Ca-șovia un pluton de gendarmi în co-munele mărginașe ale comitatului Zips, pentru a împedeca de timpuriu lăți-rea mișcărilor antisemite.

Medicii cerenali și pensia. Ministrul de interne a făcut zilele aceste declarația, că în proiectul legii pentru staticarea adminis-trăției va fi și un articol special despre pensionarea medicilor.

Timbre și mărci postale noue în coroane este hotărit a introduce în curând ministeriul nostru de co-merciu.

Mare foc în Orăștie. O familie întreagă arsă de vie! Cetim în „Revista Orăștiei”: Mercuri spre Joi noaptea (29 spre 30 Iunie), la miezul nopții earăși alarma de foc a deși teptat cu spaimă din somn pe locuitori-Orăștiei. Era un foc de tot mare: trei case (Nrii 36, 38 și 40) spre strada în drumul țerii, erau acoperite de o mare de flacări, ase-menea 2—3 edificii în fundul curților. Pom-pierii sosiți târziu și cu lipsă de pompe n'au mai putut mântui nimic în curțile cuprin-se de foc. În două ore totul a fost prefă-cut în cenușă. În curtea casei Nr. 36 șe-dea măsarul H. Nemeček, cel care în noaptea de 21 spre 22 Maiu a ars în strada Mănăstirei! Umpluse curtea de scânduri în formă de rug, puse spre uscare. Scândurile dînsului au luat foc. Se crede, că un răuvoitor i-l'a pus acum de nou. Intr'o clipă curtea a fost umplută de flacări cât de prin case abia au mai pu-tut fugi locuitorii speriați. Casele din a-mëndouē lăturile curții, precum și cea din fund aprinse ardeau din trei laturi Impre-giural curții, ear' în mijloc cele 2 vagoane de scânduri! Era ceva grozav.

Dar' aproape de orele 2, un cuvânt fio-ros începū să se dee din gură în gură: că pe unul dintre locuitori, cel din fundul cur-ții, cu nr. 26, nu l'a vėzut nimenea și e temere că a ars în casă! . . . Au început a sînge prin curte vatra de jar spre a s'acropia de casa din fund.

Și priveștiște fioroasă a așteptat pe cere-tători: Tatăl familiei, strungarul Holtrich, venit abia de o lună dela Brașov la Orăștie, cu femeia sa tineră și trei copile sub 11 ani, foarte drăguțe, erau zăcend jos în o odăiță mică, arși, prefăcuți mare parte în scrum!

Un murmur de durere și milă a cuprins pe toți și sinistrul focului apărea fiecăruia întreit de fioros prin această jertfă de cincii vieți ce 'și-a luat.

În ziua următoare, Joi, s'a făcut repede o colecță pentru înmormentarea nenorocitei familii, străină și sōracă; s'au strîns deloc peste 50 fl. și după-ameazi au fost duși în

mul seu șef. Are credință și alipire cătră acest șef. E remarcabil, că dragostea de țeară, de patrie dispore cu desevirșire față de dragostea cătră o persoană, cătră împărat!

Centrele militare. În posesiile cătănești se face adese-ori alusii la acele centre, unde sunt staționate regimentele românești. Sibiu, Arad, Lugoj, Bosnia și mai ales Italia, țeara Tălianului. Vorbind de Italia, eată cum cātă soldatul:

„Și mē duc, maică, mē duc,
Unde 'nfoare tāmāia
Nu mai vin până-i Iumea.
Unde 'nfoare și piperul
Nu mai vin până o fi cerul.

Amintind centrele militare, îmi vine în minte că am auzit la Sibiu un astfel de cāntec, care ar putē fi boboc în colecția dlui Hodoș. Eată-l:

„De-ar da Dumnezou un foc
Sā ardă orașul tot
Sā rămāie numai pari
Sā se 'nțope ghinārarii,
Ghinārarii și maiorii
Cā ei cātānesc feciorli;
Mai rămāie ulița
Unde 'mî șede mândruța. . .

Nostalgia pe urmă transpiră din toate cāntecile soldatului departe de casă și de ai sei.

Nu mē mai extind însă, căci prea multe specimene ar trebui să citez din excelența colecție. O recomand însă tuturor cetitorilor acestei foi, ca o admirabilă lectură.

Il. Chendi.

3 sicriuri pe 3 carē la mormēt. Deși ne cunoscuti, aproape tot orașul i-a petrecut la gropă plāngend pe urma lor și cope-rindu-le cocișingurile cu cununi de flori.

Acosta e al cincelea foc în Orăștie din toamna trecută până acum!

Din ce vor fi trăind cei 1091 advocați, 1186 medici, 230 dantisti; 1033 ingineri, 293 arhitecți, 195 pictori, 35 sculptori și 425 ziariști, ce se află astăzi în capitala Buda-Pesta!?

Șesē copii omoriți de zid. În Nyiregyháza lucrându-se la biserica oveiască, s'a pră-bușit un zid și a omorit 6 copii de muncitor.

Baron intrat de voie bună în casa ne-bunilor. Zilele aceste a făcut mare sensa-ție în Pesta țtirea baronului Kemény György în casa nebunilor. Toate ziarele maghiare făceau imputări poliției, că a dus cu dea-sila în casa nebunilor pe un om sănētos, chiar fără știrea și învoirea rudeniilor. Bar-onul Kemény dă acum o declarație în toate ziarele, în care spune pressei, că deși nu e tocmai nebun, totuș are nervi sdrun-cinați și că în noul seu sălaș dintre nebuni se simte foarte bine, căci aici creditorii nu'l mai pot urmări! Spune că a intrat de voie bună în sanatoriu! — o fi și acesta un nou sport al baronilor unguri!

„Cātece cătănești”, este titlul celei mai proaspete broșuri din „Biblioteca Noas ră” ce apare în Caransebeș sub direcția dlui profesor Enea Hodoș. Prețul 14 cr.

Păziți-vē sănătatea! Tuturor celor-ce su-fer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulatā, dureri de stomac, de reumatism, gutural, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medica-mentele Kneippiane.

Se pot căpēta de-adeptul sau prin postā dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szōrény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Poșta redacției.

DI Petru Vancu, invēțator. Lăudām intenția D-tale de a publica monografiile firmășelor comune Made-rat și Cuvin. Când vom avea timp vom tracta și noi încă odată chestia serierei de monografii. Încât pentru cazul acesta noi suntem de părerea D-tale, ca adevă să le scoți în broșuri.

Invitāre la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al III-lea Quartal resp. al II-lea sem. 1898 la

„TRIBUNA POPORULUI”

Condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, sunt cele următoare:

- În Monarchie:
Pe un an fl. 10.—
Pe 1/2 an „ 5.—
Pe 1/4 an „ 2.50
Pe o lună 1.—
Pentru România și străinătate
Pe un an franci 40 —

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu 2 fl. pe un an, avēnd o întindere de 8 pagine: cele 4 pagine ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagine.

Domnii cari se abonează la foaia de zi cu 10 fl. pe an, nu au să mai plătească nimic pentru adausul po-poral dela numărul de Dumineca.

Administrația „TRIBUNA POPORULUI.”

Table with 3 columns: Location, Price, and another Location. Rows include Arad, Grâu, Cucuruz, Orz, Săcară, Ověz and B.-Pesta, fl. 9.10, fl. 5.17, fl. 6.—, fl. 6.72, fl. 5.67.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Redactor responsabil: Ioan Russu Șirianu.

Publicare de licitațiune.

Pe baza dicisiunii Ven. Consistoriu diecesan din Arad, Nr. 948/898 prin aceasta să aduce la cunoștință publică exarendarea bunului și a dreptului de vinat aparținător fondului preoțesc de pe hotarul St. Mihaiul rom. și adevă:

I. Parcelă Nr. I. așa numită „PALCO“ în extensiune de 465 jugere 725 stângini pătrați se exarendează în 3 parcele și adevă:

a) Casa cu extravilanul de 11 jugere, prețul exclamării 223 fl. arândă anuală.

b) Parcela triunghiuală între hotarul Utvinului, drumul Parței și pământurile urbariale în extensiune de 56 jugere cu prețul exclamării 641 fl. 07 cr. arândă anuală.

c) Intreg restul, pământul „PALCO“ mărginit cu drumul Parții, hotarul Utvinului, pământurile Ieszenszky, drumul Uj-Pécsului și pământurile urbariale în estensiune de 398 jugere 725 stângini pătrați, prețul esclamării 4561 fl. 08 cr. sau 11 fl. 46 cr. la juger arândă anuală.

II. Parcela Nr. III. așa numită „Selișteanța“ în estensiune de 604 jugere 941 st. pătrați se esarendează întreagă cu prețul esclamării de 3932 fl. sau 12 fl. la juger arândă anuală.

III. Parcela așa numita „Belerit“ în estensiune de 491 jugere 608 st. pătrați asemenea se esarendează în intregul seu, cu prețul esclamării de 3932 fl., sau 8 fl. la juger arândă anuală.

Esarendarea se face pe timp de 6 ani dela 10 Octomvrie 1898 până inclusive 1 Octombrie 1904 pe lângă condițiunile speciale, cari sunt espuse și se pot vedea atât la subscrisul în Arad cât și la oficiul parochial decă la preotul Nicolae Groza din St. Mihaiul rom. și la protopopul Dr. Traian Putici în Timișoara.

Esarendarea se face prin oferte în scris, adresate direct subscrisului până la terminul de 15 Iulie 1898, în care pe lângă suma ofertului întreg și după jugăr, oferentul are a declara, că condițiunile speciale de esarendare le cunoaște și primește în intreg conținutul lor, având a depune la cassa consistorială 10% a prețului de esclamare cu cauțiune.

Arad, la 1 Iulie n. 1898.

189 2-3

Petru Truța
fisc. consistorial.

Licitațiune minuendă.

Com. par. gr.-or rom. din comuna Șeitin în 10 Iulie n. a c. la orele 2 p. m. ține licitațiune minuendă publică, la casa comunala din loc, în cauza îngrădirea bisericeii și a construirii unui chor.

Prețul exclamării e stabilit prin specificarea speselor în 2773 fl. 31 cr., din cari înainte de începerea licitațiunii întreprinzătorii au a depune vadiu de 10% pe lângă declarațiune că cunosc planul și preliminarul de spese.

Com. par. își susține dreptul de a da lucrul acelu întreprinzătorii în care va avea mai bună garanție.

Planul și preliminarul se pot vedea în ori ce timp la subscrisul președinte.

Șeitin, la 30 Iunie 1898 n.

190 2-2

Demetriu Micu
not. com. par.

Constantin Roșcău
președ. com. par.

271 szám
1898

Árverési hirdetés.

Alulirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. czik 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a aradi kir. járásbíróság 10234 B. j. számú végzése által Varga Fenenczné végrehajtató javára Geiszler Karmés aradi lakos ellen 100 ft — kr. tőke és járulékaik erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 327 ft — kr. becsült butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínen, Arad, Deák Ferecz u. 9 l. leendő esközlésére 1898 ik július hó 11-ik napjának délelőtt 10 órája határidővel kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladott fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. XL. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő

Kelt Aradon 1898 június hó 28 napján.

Kunday
bíróági végrehajtó.

Se primese comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente
NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului“ A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci
PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectueșc prompt.